

Κρήτ. Συνών. *στραβαράπης*. β) Μεταφ. ὑβριστικά, ἄνθρωπος με μελαμψὸν πρόσωπον Εὐβ. ("Ακρ. κ.ά.) Μακεδ. (Βλάστ. κ.ά.)

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τύπ. *Γκαβάρπας* Στερελλ. ('Αράχ.)

γκαβέλης ἐπίθ. ἑνιαχ. *γκαβέλας* Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.) *γαβέλ'ς* Σάμ. Θηλ. *γκαβέλα* Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.) *γαβέλα* Σάμ. Οὐδ. *γαβέλ'κον* Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐς. *γκαβός*.

"Ανθρωπος ἄθῳς, ἀπονήρευτος ἐνθ' ἄν.: *Τοῦ γκουρουι-δενί* τοῦ *γκαβέλα* καὶ δὲ *μπαίρῳ* μυρουδιὰ Μακεδ. (Δεσκάτ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τύπ. *Γαβέλ'ς* Σάμ.

γκαβέτσος ἐπίθ. Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ.) *γκαιβέτσος* Πελοπν. (Βερεστ. Παιδεμ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γκαιβός*, κατὰ τινὰ ἀναλογίαν πρὸς τὸ *λέτσος* ἢ ἄλλο τι.

Γκαβός 1, τὸ ὅπ. βλ.

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τοὺς τύπ. *Γκαβέτσω* Πελοπν. (Παιδεμέν.) *Γκαιβέτσω* Πελοπν. (Βερεστ.)

γκαβιάζω ἑνιαχ. *γκαβιάζου* Ἡπ. ("Αγναντ. Δωδών. Ἑλληνικ. Κόνιτς. Πλάκ. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Δρακότρ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός*.

1) Ἐπὶ ζώων, ὑφίσταμαι μερικὴν τύφλωσιν Ἡπ. (Δωδών.): *Γκαβιάσ'κ' ἢ προυβατίνα, δέσ' τ'ς σ'νὶ βαμμένον* 'ς τοῦ *λουλούξ' ἢ ρίζ' τ'ς τριμμένον μπουρμπόλι* 'ς τὰ *μάτια* (*λουλούξ* = λουλάκι, *μπουρμπόλι* = σαλιγκάρι). 2) Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, κτυπῶ, δέρνω Ἡπ. ("Αγναντ. Ἑλληνικ. Κόνιτς. Πλάκ. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Δρακότρ.): *Τοὺν γκάβιασαν* (τὸν ἔδειραν) Κόνιτς. Οὐ *μαυρουδιάρ'ς γκαβιάζ'* τὰ *λαγούλια* 'που τ' *πάχ'* (ὁ δάσκαλος δέρνει τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸ πρῶν) Πλάκ. β) Κτυπῶ κάτι διὰ νὰ τὸ στερεώσω Θεσσ. (Δρακότρ.): *Γκάβιασι τ' ἀγάνι* (χτύπα τὸ καρφί). β) Γκρεμίζω, χαλῶ, σπάζω Ἡπ. ("Αγναντ. Πλάκ.) Θεσσ. (Δρακότρ.) Μακεδ. (Δεσκάτ.): *Τοῦ κούφιον γκαβιάσ'κ'ι* (τὸ σπῖτι γκρεμίστηκε) Πλάκ. Ἡ *χάλκον γκάβιασε* τὰ *ταλιούρια* (ἢ γριά ἔσπασε τὰ πιάτα) Δρακότρ. γ) Ζημιώνομαι, καταστρέφομαι Θεσσ. (Δρακότρ.): *Σὰν τοῦ ράξης δέκα κοῦλ-δες, γκαβιάζουμαι* (ἂν τὸ πάρης δέκα δραχμές, ζημιώνομαι). δ) Σφάζω Θεσσ. (Δρακότρ.): *Ὁ λαγός θὰ γκαβιάσ'* τὴν *γκαλλῖνα* (τὸ παλληγκάρι θὰ σφάξῃ τὴν κόττα). ε) Ἀσθενῶ γενικῶς καὶ χάνω τὰ λογικά μου, παραφρονῶ Θεσσ. (Δρακότρ.): *Μάνεφ' ἢ χάλκον ντούκανα καὶ γκαβιάστ'κε* (ἢ γριά ἔφαγε πολὺ καὶ ἀρρώστησε). *Φορεῖ γκαβιασμένους* 'ς τοῦ *τῶατ'ι* (δὲν εἶναι στὰ λογικά του).

γκάβιακας ὁ, Ἡπ. (Βίτσ.)

Ἐκ τοῦ τύπ. *γκαβιά*, θηλ. τοῦ ἐπιθ. *γκαβός*, καὶ τῆς μεγεθ. παραγωγ. καταλ. -*ακας*.

Ὁ ὑπερβολικὰ μύωψ: *Μπρουνστά σ' ἦταν, γκάβιακα!*

γκαβιαρός ὁ, Ἡπ. (Πλάκ.) *γκαβιερός* Ἡπ. ("Αγναντ. Πράμαντ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -*ιαρός*.

Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, ἄσχημος, κακός.

γκάβιασμα τό, Ἡπ. ("Αγναντ. Δωδών. Ἑλληνικ. Κόνιτς. Πλάκ. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Δρακότρ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γκαβιάζω*.

1) Τύφλωσις προβάτου ἢ αἰγὸς Ἡπ. (Δωδών.) 2) Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν τῶν κτιστῶν, τὸ κτύπημα, τὸ ξυλοκόπημα Ἡπ. ("Αγναντ. Ἑλληνικ. Κόνιτς. Πλάκ. Χουλιαρ.) Θεσσ. (Δρακότρ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δεσκάτ.) β) Καταστροφή Μακεδ. (Δεσκάτ.) γ) Ἀσθένεια, παραφροσύνη Θεσσ. (Δρακότρ.) δ) Ζημία Θεσσ. (Δρακότρ.)

γκαβίζω Πελοπν. (Βαλτεσιν. Βλαχοκερ. Γορτυν. Δυρράχ. Καλάβρυτ. Κερπιν. Κόρινθ. Κυνουρ. Παιδεμέν. Σκορτσιν. Τριφυλ. Φεν. κ.ά.) *γκαιβίζω* Πελοπν. (Βερεστ.) Στερελλ. ('Αστακ.) *γκαιδίζω* Ἡπ. Ἰθάκ. Πελοπν. (Αἶγ. Αἰγιάλ. Βάλτ. Γαργαλ. Γελίν. Καλάβρυτ. Κλουτσεινοχ. Κόκκιν. Κοπν. Κόρινθ. Λακεδ. Λεντεκ. Παιδεμέν. Πιτσᾶ Φεν. Χατζ. κ.ά.) — *Λεξ. Αἰν. γαιδίζω* Ἀντίπαξ. Ἰθάκ. Λευκ. Ὁθων. Παξ. *γκαιδίζου* Εὐβ. ("Ακρ. Στρόπον. Ψαχν. κ.ά.) Θεσσ. (Δομοκ. Μοσχᾶτ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Ἀχυρ. Εὐρυταν. Κολάκ. Παρνασσ. Φθιώτ. Φτελ. Φωκ. κ.ά.) *καιδίζω* Ἡπ. Ζάκ. Ἰθάκ. Κεφαλλ. Παξ. *γαίζω* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ *γκαιβός*, *γκαιδός*.

1) Εἶμαι παραβλώψ, στραβίζω ἐνθ' ἄν.: *Κεῖνη ἢ γυναῖκα μου φαίνεται σὰ νὰ γκαιβίζῃ* Πελοπν. (Βερεστ.) *Τὸ παιδί αὐτὸ γκαιδίζει* Πελοπν. (Αἰγιάλ.) *Ἐγκαίδισε ὁ μακαρίτης ὁ Κώστας* Πελοπν. (Γελίν.) *Σὰ νὰ γκαιδίξ' ἡγάξ' ἀπ' τοῦ διξί τ' τοῦ μάτ' Εὐβ.* ("Ακρ. κ.ά.) *Γαιδίξ' ὁ μαῦρος τ'ράξ' τὸ Χ'στό καὶ γλέπ' τ'ν Παναῖα* Λευκ. *Ἀμα γιννιῶντι τὰ μ'κρά μὴ προυσουπίδα, τὴ βγάλ'νι ἀπουπάνου πρὸς τὰ κάτου, ἀλλίως γκαιβίξ'νι τὰ πιδιά* Στερελλ. ('Αστακ.) || Παροιμ. *Μὲ τὸ στραβὸ κοιμήθηκες, τὸ πρῶτ' θὰ γκαιδίξῃς* (οἱ κακὲς συναναστροφές ἔχουν ἄμεσα κακὰ ἀποτελέσματα) Πελοπν. (Κόκκιν. κ.ά.)

Ποὺ μὲ στραβόνε κοιμηθῇ, τ' ἀποταχιά καιδίξει (συνων. μὲ τὴν προηγουμ.) Ἰθάκ. Ἡ παροιμ. εἰς παράλ-λαχ. πολλὰ. Συνών. *ἀλληθωριάζω, ἀλληθωρι-ζω* (Ι), *βλέπω μονόπαντα, παραβλέπω, στραβίζω*. β) *Γκαβοφέρνω*, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. γ) Μεταφ., κλίνω ὑπὲρ τῆς ὑποστηρίξεως τρίτου προσώπου Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Φθιώτ. Φωκ.): *Αὐτὸς γκαιδίξ' κατ' αὐτοὺς Αἰτωλ. κ.ά.* 2) Ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ βλέπω Κύπρ.: *Ἐγ-γαίξει τίποτε.*

γκαβίλης ἐπίθ. ἑνιαχ. *καβίλης* Φολέγ. *γκαβίλ'* τό, Θεσσ. (Πήλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γκαβός* κατὰ τινὰ ἀναλογίαν πρὸς τὰ *πορδίλης, σκατίλης, στραβίλης* κ.ά.

1) *Γκαβός*, τὸ ὅπ. βλ., Φολέγ.: *Ἀ, μωρὲ καβίλη!* 2) Γηρασμένον, ἀδύναμον ζῶον τὸ ὅποιον συνεχῶς πίπτει Θεσσ. (Πήλ.)

γκάβισμα τό, Πελοπν. (Γαργαλ. Παιδεμέν.) *γκάβισμα* Πελοπν. (Βερεστ.) *γκάιδισμα* Θεσσ. (Δομοκ.) Πελοπν. (Αἶγ. Κόρινθ.) — *Λεξ. Αἰν.*

Ἐκ τοῦ ρ. *γκαβίζω*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γκαιβίζω, γκαιδίζω*.

Ἡ ἰδιότης τοῦ *γκαβοῦ*, τὸ ἀλληθώρισμα ἐνθ' ἄν.: *Ἐχ' κάποιον γκαίδισμα* 'ς τὰ *μάτια τ'* Θεσσ. (Δομοκ.) *Τὸ παιδί του εἶναι γκαιδὸ καὶ τὸ πῆγε 'ς τοὺς γιαιτροὺς νὰ τοῦ κόφουνε τὸ γκαίδισμα* Πελοπν. (Αἶγ.) *Μωρὲ, φτοῦνος κάνει 'να γκαίβισμα σὰ στραβὸς* Πελοπν. (Βερεστ.)

